

Laia Masramon, piano

El nostre entorn bull ple de música. Una imponent xarxa de músics omple la temporada de propostes interessants i necessàries. Cada mes, l'RMC us en presenta una i us convida a descobrir-la.

per Miquel Gené

Laia Masramon, piano

Intèrprets Catalans, Petit Palau, 7 de març, 20.30 h.

“Tot va partir de la Sonata de Schubert. És una obra que fa vint anys que vull tocar i una de les peces més exquisides que s’han escrit mai. Una obra que et transporta a una altra dimensió, que transcendeix a tots els qui som aquí.”

Amb aquestes suggeridores paraules Laia Masramon ens presenta el seu concert al Palau de la Música. Masramon és una de les pianistes espanyoles amb més projecció internacional. Formada amb Carles Julià, Ramon Coll i Galina Eguiazarova, va debutar amb només quinze anys a l’Auditori de Barcelona amb l’Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya sota la direcció de Lawrence Foster i als disset al Palau de la Música Catalana amb la mateixa orquestra.

“Què es pot tocar després de Schubert? Després d’això, cal meditació, quedar-se amb un mateix en aquest estat de pau interior. D’aquí parteix la idea de la Música callada”. Una obra que va com anell al dit per iniciar la transició de l’estat transcendental al qual ens porta Schubert cap a un d’introspectiu. Per fer-ho, tenim els versos de sant Joan de la Creu en què s’inspirà Mompou: “La noche sosegada / en par de los levantes de la aurora, / la música callada, / la soledad sonora, / la cena que recrea y enamora”. I la seva música: intimista, contemplativa i amb uns colors harmònics únics, que expressen a la perfecció el món sonor d’un dels més grans compositors catalans de tots els temps.

Un dia de fa disset anys Masramon va marxar a Madrid a completar els seus estudis amb Galina Eguiazarova a l’Escuela Superior de Música Reina Sofía i s’hi va quedar. Allà desenvolupa actualment una important tasca docent: *“Crec que és important passar el relleu a la generació següent i transmetre la idea*

que el que tenim entre mans és un privilegi, un tresor". Una generació a la qual també transmet la seva visió de l'art, que contempla com un element transformador, més enllà de la seva dimensió de gaudi estètic o d'entreteniment: "La funció principal de l'art és la de transformar-nos com a persones, la de tocar-nos l'ànima des del fons i sacsejar-nos des del més profund".

La transició entre Frederic Mompou i Albert Guinovart ve de bracet de la *Sonatina sobre temes de Mompou* d'aquest darrer. "Una obra molt interessant perquè l'Albert s'inspira en els perfums de Mompou, en les seves harmonies tan exquisidament elaborades, que transforma amb un llenguatge molt personal. Té perfum de Mompou, però saps que és Guinovart. És una música que fa volar la imaginació".

Els darrers anys Masramon s'ha format com a intèrpret de *fortepiano*, instrument precursor dels pianos moderns que té unes característiques acústiques molt diferents. "Intentar entendre què volia transmetre cada compositor amb cada obra, amb el seu llenguatge i en el moment en què la va compondre. Tota aquesta cerca és el que em va portar a apropar-me al fortepiano. Gairebé totes les obres que toquem, des de Haydn i Mozart fins als romàntics, estan compostes per a fortepiano. La seva sonoritat i la tècnica específica que requereix és diferent. Conèixer-los et dona una riquesa tècnica, sonora i d'imaginació traslladable al piano modern. Tens una informació més rica i pots ampliar la teva paleta sonora."

El primer i el segon moviments de la *Sonatina* de Guinovart tenen un aire nostàlgic, d'alguna cosa viscuda anteriorment. El tercer, per contra, és més extrovertit i enèrgic. Amb aquesta energia Masramon ens farà arribar a les *Estampes* de Guinovart, una obra amb la qual compositor i intèrpret reten homenatge a Claude Debussy en el centenari de la seva mort. Inspirada en el llenguatge impressionista de Debussy i amb referències a composicions com *L'isle joyeuse* o el *Clair de Luna*, les *Estampes* ens situen en el personal univers sonor de Guinovart.

"El programa proposa un viatge interessant: transcendència en Schubert, meditació en Mompou i la transformació que Guinovart fa de tot això fins a un final pletòric. L'energia no fa un tall en cap moment, sinó que es va transformant. I això és el que m'agrada del programa, que conté moltes sensacions i emocions." Un viatge que Masramon continuarà els propers mesos amb el llançament d'un enregistrament per al segell PlayClassics amb obres de Granados, Mompou i Albéniz. "Serà un homenatge a les arrels, als orígens, a través del qual vull donar les gràcies a tots els mestres que m'han ajudat a construir-me com a persona."

Ara només queda apropar-nos al Palau de la Música i gaudir de la Laia Masramon en directe. De la seva música i de la seva ànima –"per a mi els millors concerts són aquells en què aconseguixo sortir despullada d'ànima, oberta, sincera i honesta, amb tot el que hi ha de bo i de dolent"–, de la connexió que estableix amb allò sublim –"quan un aconseguix aquesta serenitat que et connecta amb la font principal, la música flueix a través teu. Tu ja no tens importància, el centre és alguna cosa més sublim. És la música qui et guia, és la música que passa a través teu"– i del silenci, –"un silenci ple del misteri que la humanitat ha de sostenir: que per a les preguntes més importants no tenim respostes. Un silenci ple d'aquesta transcendència, d'aquest misteri i d'aquest buit".

Programa del concert:

Franz Schubert · *Sonata per a piano en Si bemoll major, D. 960*

Frederic Mompou · *Música callada, Primer quadern*

Albert Guinovart · *Sonatina sobre temes de Mompou*

Albert Guinovart · *Estampes* (homenatge a Claude Debussy, en commemoració del centenari de la seva mort)

Més informació:

Canal de Youtube de Laia Masramon

<https://youtu.be/YFtpwdoJ5gl> – Albert Guinovart interpretant les seves *Estampes*.

http://www.palaumusica.cat/es/laia-masramon_472057 - Compra d'entrades.